

Szkolne Echo

Nr 8

Rok szk. 2010/2011

Zespół Szkół w Łączkach Kucharskich

<http://zslkucharskie.edupage.org/>

29 kwietnia 2011

Sprawdzian VI klasy

Egzamin gimnazjalny

Konkursy

Piółki

O Majówce

Z gabinetu p. Dyrektora

Ocena projektu ma charakter opisowy odrębnie dla każdego ucznia uczestniczącego w projekcie i kończy się stwierdzeniem uogólniającym: zaliczył/ nie zaliczył udział w projekcie, które jest podstawą do dokonania zapisu na świadectwie ukończenia gimnazjum. Jeśli projekt lub jego część jest ściśle związany z programem danego przedmiotu, dopuszcza się wpisanie oceny do dziennika lekcyjnego z jednego lub kilku przedmiotów.

Dokumentacja i kryteria oceny projektu

1. Obowiązkowa dokumentacja projektu, która pozostaje w szkole, ma postać **Karty Projektu** zawierającej:

- a. podstawowe informacje – temat, czas realizacji projektu, skład zespołu uczniowskiego z pisemną deklaracją udziału w projekcie, nazwisko opiekuna, określenie problemu;
- b. cele projektu
- c. harmonogram realizacji projektu
- d. harmonogram konsultacji z opiekunem projektu;
- e. informacje o publicznym przedstawieniu rezultatów projektu;
- f. informacje o udziale uczniów w realizacji projektu do wpisania na świadectwie;

Dodatковым obowiązującym dokumentem jest sporządzona przez koordynatora i zatwierdzona przez dyrektora szkoły **Lista projektów edukacyjnych**.

2. O pozostałych dokumentach niezbędnych do realizacji projektu decyduje opiekun, są to m.in. :

- a. kontrakt z uczniem,
- b. arkusze samooceny
- c. karty oceny projektu i prezentacji,
- d. ewaluacja
- e. sprawozdanie z realizacji projektu.

3. Dokumentację poszczególnych projektów sporządzają opiekunowie projektów.

SZKOLNE PRAWO— PROJEKTY EDUKACYJNE W GIMNAZJUM — CZ. IV

4. Dokumentację przechowuje się do końca roku szkolnego, w którym uczeń kończy szkołę

5. Oceny projektu dokonuje opiekun, który może konsultować się z innymi nauczycielami przed jej dokonaniem.

6. Kryteria oceny projektu powinny uwzględniać m.in.:

- a. sprawozdania z projektu (np. karta realizacji projektu);
- b. wytwory materialne dokonane przez uczniów w projekcie, o ile takie były planowane i powstały;
- c. sposób prezentacji projektu lub przedsięwzięcia, jeśli było ono celem projektu;
- d. pracę zespołową i indywidualną ucznia;
- e. samoocenę uczniów.

7. Opiekun projektu winien przedstawić informację wychowawcy klasy o przebiegu realizacji projektu przez uczniów, ocenie projektu i poszczególnych uczniów.

8. Ocena ma charakter opisowy odrębnie dla każdego ucznia uczestniczącego w projekcie i kończy się stwierdzeniem uogólniającym: zaliczył/ nie zaliczył udział w projekcie, które jest podstawą do dokonania zapisu na świadectwie ukończenia gimnazjum i w innych dokumentach szkolnych.

9. Jeśli projekt lub jego część jest ściśle związany z programem danego przedmiotu, dopuszcza się wpisa-

nie oceny do dziennika lekcyjnego z jednego lub kilku przedmiotów. Ocenę ustala wówczas opiekun projektu (jeśli jest jednocześnie nauczycielem przedmiotu) lub nauczyciel przedmiotu na podstawie oceny opisowej.

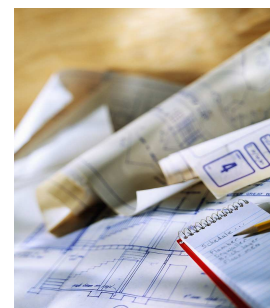
Ustalenia dodatkowe

1. Dyrektor szkoły decyduje o zwalnianiu ucznia z realizacji projektu edukacyjnego w uzasadnionych przypadkach na udokumentowany wniosek rodziców.

2. Dyrektor podejmuje decyzję o umożliwieniu uczniowi realizowania projektu edukacyjnego na jego prośbę w sytuacjach uniemożliwiających jego obecność w szkole (np. nauczanie indywidualne, inne sytuacje zdrowotne bądź losowe).

3. Dyrektor szkoły rozstrzyga sytuacje problemowe mogące się pojawić podczas realizacji projektów edukacyjnych.

4. Dyrektor szkoły w porozumieniu z radą pedagogiczną może zmienić zapisy niniejszego regulaminu, dostosowując je do realiów i możliwości organizacyjnych szkoły.

SPRAWDZIAN SZÓSTOKLASISTY

5 kwietnia 2011 roku był dniem bardzo ważnym dla około 375 tys uczniów szkół podstawowych w całej Polsce. Nasi szóstoklasiści również przystąpili do swojego pierwszego poważnego egzaminu zewnętrznego.

W szkole stawili się już o 8.30 i z wielką niecierpliwością oczekiwali na wejście do sali egzaminacyjnej. Byli bardzo ciekawi, jaki jest skład komisji, w jakiej ławce będą siedzieć i oczywiście najważniejsze: co będzie na sprawdzianie, czy będzie łatwy, czy trudny, jakie będą pytania z języka

polskiego, jakie z matematyki, czy będzie dużo przyrody i czy będą wiedzieć, co napisać?

Część nurtujących ich pytań poznali, gdy znaleźli się już w sali. Bardzo sprawnie wpisali kod ucznia i pesel, przeczytali instrukcję i z niecierpliwością oczekiwali na rozpoczęcie pracy, czyli na godzinę 9.00.

No i zaczęli swoją pracę, po minach było widać, przynajmniej większości, że wiedzą, co pisać. Uzupełnili zadania zamknięte i zabrali się do zadań otwartych. Na napisanie całości mieli 60 minut, to dużo i mało, zwa-

żywszy na to, że było co pisać. Czas szybko mijał i o godzinie 10.00 zakończyli pracę.

Po wyjściu z sali szóstoklasiści stwierdzili, że było łatwe, z języka polskiego wiedzieli co pisać, przyrody było bardzo mało, a z matematyki były łatwe zadania.

Jak naprawdę poszło naszym szóstoklasistom dowiemy się w maju, kiedy będą oficjalne wyniki, a teraz pozostaje nam tylko czekanie.

Red.

Kiedy zacznie się ten sprawdzian, już nie mogą się doczekać.

GMINNY TURNIEJ BEZPIECZEŃSTWA W RUCHU DROGOWYM

7 kwietnia 2011 roku w Zespole Szkół w Łączkach Kucharskich odbył się Gminny Turniej Bezpieczeństwa w Ruchu Drogowym. Naszą szkołę reprezentowali uczniowie z klasy II gimnazjum w składzie: Krystian Kordek, Dominik Kliś, Daniel Ochab. Turniej składał się z dwóch etapów.

W części teoretycznej trzeba było wykazać się znajomością przepisów ruchu drogowego. Etap drugi to umiejętność jazdy na rowerze po torze przeszkód.

W turnieju wystartowało 8 drużyn. Nasza reprezentacja zajęła IV miejsce drużynowo, a Dominik Kliś zajął indywidualnie również IV

miejsce.

Nie udało się powtórzyć sukcesu z ubiegłego roku, zajęcia III miejsca, ale osiągnięty wynik również zasługuje na uznanie. Wszystkim, zawodnikom dziękuję za udział w turnieju i życzę sukcesu w przyszłym roku.

Wiesław Maciołek

Nasza
reprezentacja
zajęła IV
miejsce
drużynowo
a Dominik Kliś
zajął
indywidualnie
również IV
miejsce.

ROZSTRZYGNIECIE XIII EDYCJI OGÓLNOPOLSKIEGO KONKURSU PLASTYCZNEGO

Asia i Kamil razem ze starostą Stanisławem Ziemińskim i organizatorami konkursu.

10 marca 2011 roku, odbyło się rozstrzygnięcie powiatowego etapu XIII edycji Ogólnopolskiego Konkursu Plastycznego dla dzieci i młodzieży pt. „Powódź, pożar, dzień czy nocą – straż przychodzi ci z pomocą”.

Głównym celem konkursu jest uświadomienie dzieciom i młodzieży różnorodności działań zawo-

du strażaka podczas pełnienia służby. Promuje on wiedzę na temat działalności służb ratowniczych, szczególnie straży pożarnej, uczestniczących w usuwaniu skutków wypadków, pożarów, nieszczęśliwych zdarzeń oraz klęsk żywiołowych.

Wzięli w nim udział uczniowie szkół podstawowych i gimnazjów z terenu powiatu ropczykosościszwoskiego. Organizatorem konkursu jest Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej przy współudziale Wojewody Podkarpackiego.

Rywalizacja przebiegała w kilku etapach: eliminacje gminne, powiatowe, wojewódzkie oraz centralne.

Wyróżnienie w kategorii wiekowej 13 – 16 lat otrzymała uczennica kl. II gimnazjum – **Joanna**

Marć. Wspaniałą pracę zaprezentował również **Kamil Wielgus** – uczeń kl. V.

Prace powstały pod kierunkiem naszej pani plastyk – **Haliny Olechowskiej** – **Cwanek**. Wszystkim uczestnikom konkursu gratulujemy talentu plastycznego

Red.

Wyróżnienie

otrzymała
Joanna Marć
z klasy II
gimnazjum,
która
przedstawiła
wspaniałą
pracę.

PROGRAM PROFILAKTYKI ANTYALKOHOLOWEJ

Podobnie jak w roku ubiegłym nauczyciele Zespołu Szkół w Łączkach Kucharskich przystąpili do realizacji programu profilaktyki przeciwalkoholowej, współpracując z Zarządem Rejonowym PCK w Ropczycach. Celem tego programu jest:

- kształtowanie postaw w celu ochrony młodych ludzi przed sięganiem po alkohol i inne środki odurzające,
- ukazanie szkód zdrowotnych spowodowanych używaniem alkoholu oraz przyczyny ulegania nałogom.

- uświadomienie uczniom na czym polega zdrowy styl życia, jaki wpływ mają używki na zdrowie człowieka

W ramach programu :

- wykonano gazetkę informacyjną pod hasłem „Co to jest alkohol” w której opisano, jak działa na zdrowie człowieka i jego relacje międzyludzkie.

- zorganizowano i przeprowadzono konkursu plastyczny pod hasłem „Alkohol to zły wybór” na temat uzależnień wśród dzieci i młodzieży. Mogli wziąć w nim

udział uczniowie klas szkoły podstawowej i gimnazjum.

Komisja konkursowa w składzie: p. Aneta Rzezycka i p. Paulina Piotrowska wyłoniła zwycięzców:

- kategoria gimnazjum: I miejsce Wioletta Tokarz klasa I gimnazjum, II miejsce Ewelina Wójcik klasa I gimnazjum.

- kategoria szkoła podst. I miejsce Adrian Trałka klasa IV, II miejsce Agata Wójcik klasa VI, III miejsce Martyna Tokarz klasa V.

Red.

EGZAMIN GIMNAZJALNY

Zaczyna się jak zawsze od stresu. Tak było i tym razem. W dniach 12—14 kwietnia br. klasa III gimnazjum pisała egzaminy (mamy nadzieję, że ostatnie w tym roku). Pierwszego dnia przed 9 wszyscy stawili się przed szkołą. Nasi chłopcy wspaniale reprezentowali się w garniturach, a dziewczyny w spódnicach, choć to nie wszystkim przypadło do gustu, ale nie wnioskujemy w szczególności. Tak więc Dawid i Martyna razem z przewodniczącymi komisji poszli odebrać testy gimnazjalne i wszyscy udali

się do swoich sal. O godzinie 9.00 się zaczęło. Test był o patriotyzmie i składał się głównie z pytań historycznych (akurat z tego okresu

czasu, który nie do końca przypomnieliśmy sobie na powtórkach lekcyjnych), na końcu rozprawka i podanie. Po egzaminie uczucia były mieszane. Każdy miał inne zdanie na temat testu.

Paulina z Martyną zostały przy pakowaniu „naszych wycieczek” w koperty. Jeszcze tylko pamiątkowe zdjęcie i pierwszy dzień z głową.

13.— pechowy dzień. Egzamin matematyczny — przyrodniczy. Po naszym przybyciu wszystko

fajna, jak poprzednia. Pytania dotyczyły przeważnie matematyki. No cóż. Mamy nadzieję, że będzie w miarę dobrze.

14 kwietnia to dzień wywiadówki i egzaminu z języka niemieckiego. Według większości najłatwiejsza część, która jest najmniej potrzebna, bo punkty z niej nie liczą się do szkół średnich.

Po egzaminach, gdy nerwy opadły, wszystkie egzaminy wydawały się proste. Ale trochę za późno. No cóż. Teraz nie pozostaje nam nic innego, jak poprawienie ocen.

Paulina Góral

Martyna razem z męską częścią klasy.

Teraz
pozostało nam
czekać na
wyniki
egzaminu
gimnazjalnego,
które zostaną
ogłoszone
w czerwcu.

WYWIADÓWKA

14 kwietnia w naszej szkole odbyła się wywiadówka. Rodzice wszystkich klas zostali zapoznani z postępami swoich pociech w zakresie nauki i zachowa-

nia. Rodzice uczniów klasy II gimnazjum zostali poinformowani o terminie i sposobie prezentacji projektów edukacyjnych. Natomiast rodzice najstarszej klasy

gimnazjum mieli możliwość zapoznania się ofertą szkół ponadgimnazjalnych i gościli przedstawicielkę z rodziczyńskiej Bursy.

Red.

UCZNIOWSKI LANSIK – KLASA II SP

Najlepiej prezentujemy się całą klasą na podwórku szkolnym, gdy świeci wiosenne słońce.

Przebierać te byty na podwórku czy nie, może mnie Pani nie złapie.

Ale ja kocham tę Olę, nie mogę się bez niej obejść, muszę ją przytulić.

Co ci chłopcy robią, czyżby wyliczali na kwiatku: „kocha, nie kocha”. Wszystko możliwe, że tak, tylko która dziewczyna? Oto jest pytanie?

DZWONEK!!! Do biegu, gotowi, START. Kto pierwszy dobiegnie, to muszę być ja!

RAPTUSIEWICZ I MILCZEK – CHARAKTERYSTYKA BOHATERÓW

Czesław Raptusiewicz oraz Rejent Milczek są głównymi bohaterami dramatu A. Fredry pt. „Zemsta”. Byli szlachcicami. Różnił ich nie tylko stan posiadania, ale także wygląd i charakter. Jedyną wspólną cechą była nienawiść, jaką żywili do siebie oraz chęć zemsty na sąsiedzie.

Cześnik był mężczyzną w średnim wieku, a dowiadujemy się tego z fragmentu książki: „No, nie sekret, zem nie młody, alem także i nie stary”. Był kawalerem. Cześnik miał wiele dolegliwości, np. podagrę czy reumatyzm. Nie jest w najlepszej sytuacji finansowej, dlatego też zamierzał ożenić się z Podstoliną, która posiadała znaczny majątek. Rejent był bogatszy od cześnika, gdyż posiadał pieniądze i połowę zamku. Był wdowcem i miał syna Waclawa. Obaj bohaterowie uparcie dążyli do wyrzucenia sąsiada z zajmowanego zamku. Rejent Milczek miał szczupłą i drobną budowę ciała. Był flegmatyczny i powolny. Cześnik był

wysoki i tęgi.

Nazwiska bohaterów mówią nam o ich osobowości. „Raptusem” w tamtych czasach nazywano człowieka niecierpliwego. Cześnik ma gwałtowny temperament, jest wybuchowy i porywczy. Zdenerwowany, chce nawet strzelać do Rejenta: „Hej! Gerwazy! Daj gwintówkę! Niechaj strącę tę makówkę!”.

Papkin tak o nim powiedział: „Cześnik – wulkan, aż niemilo. Gdybym krótko go nie trzymał, Nie wiem, co by z światem było!”

Cześnik jest pozbawiony wyższego wykształcenia, dlatego wynikają z tej przyczyny różne nieporozumienia tj. pisanie listu do Waclawa. Cześnik był także bardzo chciwy. Ubierał się w tradycyjne strój szlachecki. Odnaczał się odwagą, m.in. brał udział w konferecji barskiej.

Czyny Rejenta były dokładnie przemyślane. Zawsze umiał znaleźć jakąś korzyść dla siebie. Nawet jego syn Waclaw nie wie-

dział o większości przedsięwzięć ojca. Bohater miał na nazwisko Milczek, co oznaczało cichość i skrytość, które były tylko pozorami. Pod tymi cechami kryła się chciwość i przebiegłość. Milczka, w przeciwieństwie do Raptusiewicza cechował wysoki poziom inteligencji. Rejent był wykształcony. Jest pobożny, a jego hasłem życiowym jest przysłowie: „Niech się dzieje wola Nieba, z nią się zawsze zgadzać trzeba.”.

Jest mściwy i za wszelką cenę dąży do celu. Rejent był opanowany w każdej sytuacji. Był też odważny i honorowy, gdyż nie odrzuciła wyzwania na pojedynek.

Podsumowując, główni bohaterowie to w pewien sposób stykające się przeciwieństwa. Waclaw mówił o nich: „Jeden ogień, drugi woda, chcąc pogodzić, czasu szkoda.” Jego słowa trafnie obrazują sąsiadów: jeden porywczy, drugi cichy i spokojny.

Ewelina Wójcik

Cześnik ma gwałtowny temperament, jest wybuchowy i porywczy. Zdenerwowany, chce nawet strzelać do Rejenta: „Hej! Gerwazy! Daj gwintówkę! Niechaj strącę tę makówkę!”.

ŁUDZIE LISTY PISZĄ...

Warszawa, 13.03.2011r.

Kochana Vanesso!

Och Francja! Wiem, że tam masz, co robić w wakacje, ale chciałabym Cię zaprosić do siebie, do stolicy Polski. Chcę spędzić z Tobą trochę czasu, bo bardzo tęsknię i mam nawet pomysł, jak ten czas spędzić.

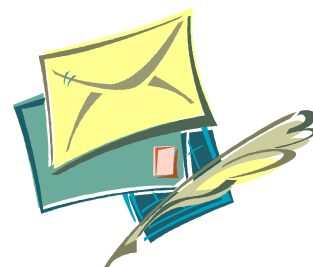
Wybrałybyśmy się z moim starszym bratem na wycieczkę po Warszawie. Zobaczyłybyśmy wiele ciekawych obiektów. Z całą pewnością zainteresowałby Cię Pałac Kultury i Nauki, który został wzniesiony jako dar narodu radzieckiego dla Polski. Ma ponad 50 lat, jest największym budynkiem w kraju i ma aż 42 piętra. Na 32 piętrze znajduje się taras, z którego można zobaczyć całą panoramę Warsza-

wy. Jest jeszcze wiele obiektów i miejsc do zwiedzania. Mogłybyśmy pójść do kina, bo w wakacje jest dużo rozrywek w Warszawie.

Myślę, że dasz się namówić, a zresztą mówiłaś, jak bardzo chciałabyś zobaczyć Warszawę na własne oczy. Zapewniam Cię, że będzie super.

Pozdrawiam i do zobaczenia.

Justyna Cielec

WĘDRÓWKI CZAS...

„Wyprawa, wędrówka, tułaczka... podróż niejedno ma imię.” Podróżować, to nie tylko zwiedzać świat. Celem wypraw są także emocje. Już od dawna ludzie podróżują, by szukać jakichś nowych warunków do życia, bądź szukania nowych wyzwań, dzięki którym można zdobyć wszelkie dobra materialne lub nawet samo zadowolenie. W historii i literaturze również pisano o wyprawach. Cele były różne i dany podróżnik chciał zrobić wszystko, by odnieść przy tym jakieś zwycięstwo. Podróż ma naprawdę wiele określeń. Uzasadnię swoją wypowiedź w argumentach.

Moim pierwszym uzasadnieniem będzie tułaczka człowieka o imieniu Robinson Crusoe. Od zawsze marzył o podróżach morskich. W wieku 18 lat uciekł z domu, by zacząć swoją przygodę na wodzie. Nie można mu odmówić pasji. Mężczyzna utknął na bezludnej wyspie po rozbiciu statku, na którym płynął, przez żywioł i nie mógł z niej się wydostać. Dzielnie walczył i przez wiele lat udało mu się przeżyć na wyspie co pokazuje, że jego umysł był na wysokim poziomie, w końcu nadpływający statek uratował go. Po wielu

trudach, znów odnalazł swoją dawną pasję i został przy niej do końca życia. Wprawdzie nic wielkiego on nie odniósł, ale pokazał człowieka wierzącego, że podróże morskie są pływającym życiem, bez którego istnienie człowieka jest niemożliwe.

Następnym argumentem chcę przybliżyć historię pewnego człowieka, który zapisał się na stałe w kartach historii. Nazywał się Krzysztof Kolumb. Urodził się w czasach, gdy człowiek bezustannie chciał odkrywać świat i jest on jednym z najbardziej rozpoznawalnych żeglarzy tego okresu. Celem jego wypraw było odkrywanie nieznanymi dotąd lądów, chciał zmierzać tam, gdzie jeszcze żaden Europejczyk nie był. Przyczynił się do wielu odkryć, a jego osiągnięciem było odkrycie Ameryki, mimo iż myślał, że dotarł w inny zakątek Ziemi, a dokładniej do kraju zwanego Indiami. Jego osiągnięcia zostały docenione i dziś jego nazwisko jest na ustach wszystkich ludzi na całym świecie, zna go prawie każdy i my wszyscy jesteśmy zgodni co do tego, że zasługuje na wielki szacunek z naszej strony. Jego dalekie wędrówki przyczyniły się do dalszego odkry-

wania świata lub informacji na temat ziem nieznanych.

Moim ostatnim argumentem jest przypowieść o synu marnotrawnym. Opisuje ona człowieka, który opuszcza swój dom rodzinny, by zasmakować innego życia. Zostawia ojca i starszego brata, nie patrzy na to, jak oni się czują, tylko myśli wyłącznie o sobie. Chce jak najszybciej wybić się i szukać nowych przygód. Jednak wszystko obraca się przeciwko niemu. Jest on bardzo rozrzutny, zaczyna mu brakować pieniędzy, nie ma za co żyć i postanawia powrócić do domu.

Reasumując, uważam że stwierdzenie „Wyprawa, wędrówka, tułaczka... - podróż niejedno ma imię” jest jak najbardziej trafne. Podróże nie są tylko przyjemnością, ale również ryzykiem, jakie może nas spotkać podczas opuszczania domu. Opisałam tutaj takie postacie, które są niezwykle znane. Takich przykładów jest o wiele więcej. Myślę, że sprawnie opisałam i udowodniłam swoje myśli.

Klaudia Ostafin

Krzysztof
Kolumb urodził
się w czasach,
gdy człowiek
bezustannie
chciał odkrywać
świat i jest on
jednym
z najbardziej
rozpoznawalnych
żeglarzy tego
okresu.

BOHATEROWIE „ZEMSTY”

Głównymi bohaterami komedii Aleksandra Fredry „Zemsta” są Cześnik i Rejent. Nazwiska obu najlepiej określają, jakimi są ludźmi.

Gwałtowny i porywczy Cześnik nazywa się Raptusiewicz, a milczący, zrównoważony Rejent nosi nazwisko Milczek. Raptusiewicz jest kawalerem, stryjem i opiekunem Klary, zaś Mil-

czek to wdowiec, ojciec Wacława. Cześnik to szlachcic nieposiadający większego majątku, jest wysokim i postawnym mężczyzną, któremu doliczają straszne dolegliwości: reumatyzm, bóle żołądka i podagra. Mówi głośno, często pokrzykuje. Jego ulubionym powiedzeniem jest: „Mocium panie”. Milczek to szczupły i drobny starszy człowiek. Często powtarza: „Niech się dzieje wola nieba,

z nią się zawsze zgadzać trzeba”. Cześnik łatwo wpada w złość. W przeciwieństwie do Rejenta jest szczery. Rejent choć cichy i spokojny jest fałszywy i podstępny. Obu bohaterom można przypisać także cechy wspólne, obaj są chciwi i bezwzględni. Cześnik zamierza poślubić Podstolinę, gdyż uważa ją za bogatą.

Agata Pociask

RECENZJA KSIĄŻKI

Ostatnio czytałam książkę Pt. „Zapałka na zakręcie”. Jest to powieść godna przeczytania i poświęcenia czasu. Chciałabym napisać, czego uczy nas zachowanie bohaterów tejże książki.

Na pierwszym miejscu postawiłabym miłość. Przykładem tego jest dwójka bohaterów zakochanych w sobie, Mada i Marcin. Poznali się na wakacjach w Osadzie. Dziewczy nie od razu spodobał się tajemniczy chłopak. Jednak on na początku miał obojętnym krokiem Madę. W późniejszym czasie zaczęli się coraz częściej spotykać, rozmawiać ze sobą, Mada nawet zrezygnowała z towarzystwa swoich przyjaciół, gdyż woląca spędzić każdą

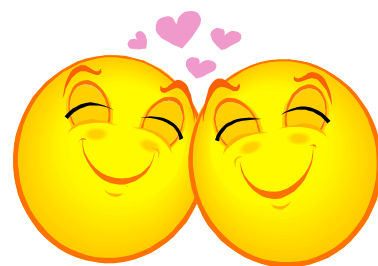
wolną chwilę z Marcinem. Nie trzeba było długo czekać na dalsze efekty, po jakimś czasie zostali parą. Zachowanie bohaterów uczy nas także zaufania. W związku młodzieńców wszystko było w porządku, ufali sobie nawzajem i byli szczęśliwi. Po pewnym czasie Mada zaczęła podejrzewać, że jej ukochany nie mówi jej całej prawdy. Przystała mu ufać, gdyż on sam dawał jej ku temu powody. Chciała mu ufać, ale nie mogła. Marcin miał za sobą niezbyt ciekawą przeszłość. Bał się, że po opowiedzeniu swoich przeżyć dziewczynie, straci ją. Trudno mu było żyć z tym, ale strach go przewyższał. W dodatku Mada dowiedziała się o tym w niekorzystnych okolicz-

nościach dla niego.

W książce można zauważyć troskę wobec siebie. Mada często chodziła głodna, a Marcin oddawał jej swoje jedzenie. Dawał jej swój sweter gdy było zimno. Był bardzo czuły w stosunku do niej i opiekuńczy. Dziewczyna była dla niego bardzo ważna, ofiarował jej nawet łańcuszek, gdy miał spotkać się z ojcem.

Uważam, że w dzisiejszych czasach powinniśmy brać przykład z tych wartości. Widzimy też, że gdy ktoś ma silną wolę i chce się zmienić to udaje mu się.

Kludia Ostafin

**Zachowanie
bohaterów uczy
nas zaufania.
W związku
młodzieńców
wszystko było
w porządku,
ufali sobie
nawzajem i byli
szczęśliwi.**

WIELKANOC W ŁĄCZKACH KUCHARSKICH

Wielki Tydzień to czas, w którym chrześcijanie częściej modlą się w kościele, a szczególnie w czasie Triduum Paschalnego. W Wielki Piątek uczniowie klasy III gimnazjum, którzy są jednocześnie strażakami Ochotniczej Straży Pożarnej

w Łączkach Kucharskich, pełnili honorową straż przy Grobie Pańskim. Ubrani w strażackie mundury prezentowali się niezwykle okazale.

Natomiast w Wielką Sobotę ksiądz Robert tradycyjnie

poświęcił pokarmy przyniesione przez parafian na przygotowanym stole koło p. Gredysa.

Red.

MAJÓWKA, CZYLI CO SIĘ WYDARZYŁO 1, 2 i 3 MAJA

Międzynarodowe Święto Pracy - święto wprowadzone w 1899 roku przez Drugą Międzynarodówkę, upamiętniające strajk robotników w Chicago 1 maja 1886 roku, obchodzone jest od 1890 roku. W Europie święto pracy obchodzimy 1 maja. W Ameryce Północnej odpowiednikiem pierwszomajowego święta jest *Labour Day* obchodzony w pierwszy poniedziałek września. W Australii *Labour Day* obchodzi się w różne dni zależności od stanu.

Historia

W większości krajów europejskich, w tym również i w Polsce, Święto Pracy obchodzimy 1 maja już od 1890 roku. Święto to zostało ogłoszone w 1899 roku przez stowarzyszenie partii i organizacji socjalistycznych zwanych II. Międzynarodówką. Data została wybrana na 1 maja aby upamiętnić strajk robotników w Chicago 1 maja 1886 roku. W PRL i innych krajach socjalistycznych było to jedno z ważniejszych świąt państwowych. W tym dniu, zwanym także Świętem Klasy Robotniczej organizowało się huczne pochody, wiece i zgromadzenia, w których obecność była często obowiązkowa. Wiwatujących pozdrawiali najwyżsi działacze partyjni. Po upadku komunizmu święto to straciło na znaczeniu jednak dalej partie socjalistyczne organizują wiece, zebrania i pochody - nie tak liczne już jak kiedyś. Od 2001 roku w Europie organizuje się tak zwany EuroMayDay. Nie jest to raczej święto klasy robotniczej a ruch na rzecz zhumanizowania pracy i życia wszystkich ludzi pracujących. Obchody Euro May Day zapoczątkował Mediolan, w roku 2004 pomysł podchwyciła Barcelona a już rok później obchody EuroMayDay odbywały się w całej Europie.

W 2005 roku EuroMayDay świętowało około 200.000 osób.

Dzień Flagi Rzeczypospolitej

To stosunkowo młode święto ustanowione zostało Ustawą Sejmu RP z dnia 20 lutego 2004 (Dz.U. Nr 49 z 2004r poz. 467 Art 1. poz 3). Dzień 2 maja został wybrany z dwóch powodów historycznych:

- 2 maja 1945 o godzinie 6 rano zdobywający Berlin żołnierze z 1 Dywizji Kościuszkowskiej zatknęli biało-czerwony sztandar na kolumnie zwycięstwa (Siegessäule) w Tiergarten w Berlinie.

- W czasach PRL, 2 maja nakazywano zdejmowanie flag narodowych, tak aby nie wisiały, w czasie nieuznawanego przez komunistyczne władze, święta 3 maja.

Historia Barw Narodowych

Barwy biała i czerwona po raz pierwszy, nieoficjalnie, zostały uznane za barwy narodowe w pierwszą rocznicę uchwalenia pierwszej polskiej konstytucji - 3 maja 1792 roku. Manifestujący w ten dzień byli przepasani biało-czerwonymi szarfami, kolory nawiązywały do herbu Królestwa Polskiego - Białego Orła na czerwonym tle. Oficjalnie, po raz pierwszy, kolory białe i czerwone uznane zostały za barwy narodowe Uchwałą Sejmu z 7 lutego 1831 roku, w której czytamy: *Izba Senatorska i Izba Poselska po wysłuchaniu Wniosków Komisji Sejmowych, zważywszy potrzebę nadania jednostajnej oznaki, pod którą winni się łączyć Polacy, postanowiły i stanowią: Artykuł 1. Kokardę Narodową stanowić będą kolory herbu Królestwa Polskiego i Wielkiego Księstwa Litewskiego, to jest kolor biały z czerwonym. Artykuł 2. Wszyscy Polacy, a mianowicie Wojsko Polskie te kolory no-*

sić mają w miejscu gdzie takowe oznaki dotąd noszonymi były. Kolejne regulacje prawne dotyczące barw Rzeczypospolitej Polskiej to m.in. Ustawa z dnia 1 sierpnia 1919 roku "O godle i barwach Rzeczypospolitej Polskiej", Ustawa z dnia 31 stycznia 1980 "O barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych" oraz Ustawa z dnia 20 lutego 2004 "O zmianie ustawy o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej". **Kolory i wymiary flagi państwowej** Polska flaga państwowa, według obowiązującej normy, to prostokąt o proporcjach boków 5:8 podzielony na dwa poziome pasy - biały górny i czerwony u dołu. Obowiązująca odcień bieli polskiej flagi państwowej to, w przestrzeni barw RGB, 233,232,231 (#E9E8E7 - w zapisie szesnastkowym). Obowiązujący odcień czerwieni - 212,33,61 (#D4213D - w zapisie szesnastkowym). Dopuszczalne jest wieszanie flagi narodowej pionowo. W tym wypadku barwa biała powinna znajdować się po lewej stronie.

Obchody Święta Flagi

W 2008 roku fundacja "Kto Ty Jesteś", mająca na celu m. in. upowszechnienie wiedzy o polskiej fladze i barwach narodowych, organizuje w Warszawie "Spacer Flagi". Spacer rozpoczyna się o godzinie 12 pod kolumną Zygmunta a kończyć się będzie pod Belwederem. Fundacja zaprasza wszystkich chętnych prosząc jednocześnie o założenie stroju w barwach narodowych. Czy pomysł na "Spacer Flagi" upowszechni się - zobaczymy już niebawem.

3 Maja Święto Konstytucji - Konstytucja 3 Maja została uchwalona przez Sejm Wielki w maju 1791 roku i była to pierwsza w Europie a druga

Barwy biała
i czerwona po raz
pierwszy,
nieoficjalnie,
zostały uznane za
barwy narodowe
w pierwszą rocznicę
uchwalenia
pierwszej polskiej
konstytucji -
3 maja 1792 roku.

na świecie uchwalona konstytucja. Dzień ten został uznany świętem już 5 maja 1971 roku. Ponownie, po odzyskaniu niepodległości w 1918 roku, 3 maja został uznany za święto państwowe na mocy uchwały Sejmu z dnia 29 kwietnia 1919 roku. Od 1946 roku świętowanie tego dnia było zakazane przez władze aż do roku 1990 kiedy to, 6 kwietnia, Sejm ponownie przywrócił to święto.

Historia

W XVII w, po latach świetności Państwa Polskiego, Rzeczpospolita chyli się ku upadkowi. W 1767 roku tzw. Sejm Repniowski podejmuje uchwały, których gwarantem staje się caryca Rosji Katarzyna II. Od tego czasu Polska staje się silnie zależna od sąsiada. Doprowadza to do kryzysu państwowości m. in. wojny domowej wywołanej przez konfederatów barskich niegodzących się na protektorat Rosji, porwania króla Stanisława Augusta Poniatowskiego a w końcu, w 1772 roku, do I. rozbioru Polski. Konieczność ratowania świetności Rzeczypospolitej była nieunikniona. Przeprowadzono reformy gospodarcze, monetarne, kulturalne, częściowo zniesiono pańszczyznę, wprowadzono cło generalne, zakładano wiele fabryk, manufaktur i kompanii handlowych.

W 1788 roku, za zgodą Rosji, powołany został tzw. Sejm Wielki był to początek reformy ustrojowej, której ukoronowaniem miała być Konstytucja 3 Maja.

3 Maja 1791 roku ok. godziny 11 Sejm Wielki rozpoczął obrady aby po siedmiu godzinach ogłosić drugą na świecie konstytucję. Termin obrad był o tyle korzystny, że część posłów opozycji wypoczywała jeszcze po świętach. Zdecydowano się, mimo protestów, zignorować konieczność głosowania przez ponad połowę posłów oraz konieczność wcześniejszego ogłoszenia projektu ustawy. Dzięki tym, niewątpliwie nie do końca zgodnym z prawem, zabiegom o godzinie 18 udało się uchwalić i podpisać 3 majową Ustawę Rządową.

Postanowienia Konstytucji 3 Maja

- Religia

Religia katolicka została utrzymana jako religia panująca a przejście na inne wyznanie miało być karane. Jednak zagwarantowano wolność wyznawcom innych religii i obrządków.

- Szlachta ziemianie

Potwierdzono prawa szlachty, zagwarantowano prawa własności, bezpieczeństwa, wolności, zobowiązano szlachtę do obrony Konstytucji i Rzeczypospolitej-

- Mieszczanie

Zapewniono nietykalność osobistą (niemożliwość skazania bez wyroku sądowego)

- Chłopi włościanie

Chłopów otoczono opieką prawa i państwa.

Zapewniono wolność osiedlania się i poruszania po kraju i za jego granice.

- Rząd, czyli oznaczenie władz publicznych

Wprowadzono trójpodział władzy, republikę ogłoszono monarchią konstytucyjną.

- Sejm

Podzielono na dwie izby (poselską i senatorską) z kadencją 2 letnią, zniesiono liberum weto konfederacji i wolną elekcję, posłowie i senatorowie mieli być gotowi do obrad w każdej chwili (tzw. Sejm Gotowy)

Ustanowiono Sejm Konstytucyjny zwoływany co 25 lat mogący zmienić konstytucję.

- Król i rząd

Władza królewska miała być dziedziczna., w skład Straży Praw (rządu) wchodził król i pięciu ministrów, ministrów powoływał król lecz zwolnić ich mógł jedynie Sejm, Król został głową Straży Praw Król nie był odpowiedzialny prawnie ani konstytucyjnie ale jego decyzje wymagały akceptacji ministrów.

Red.

3 Maja 1791 roku
ok. godziny 11 Sejm
Wielki rozpoczął
obradę aby po
siedmiu godzinach
ogłosić drugą na
świecie
konstytucję. Termin
obrad był o tyle
korzystny, że część
posłów opozycji
wypoczywała jeszcze
po świętach.

PLOTKI , PLOKI . . .

Witam! To znów my, wasze wszechobecne Paparazzi. Pogoda jest coraz ładniejsza, a do wakacji już niedaleka droga.

W I gimnazjum Justyna z Wioletką postanowiły podciąć nieco włosy. Hmm... zmiana na plus! Trzeba przyznać, że cała klasa chodzi roześmiana, a niektórzy zapomnieli o nauce.

II gimnazjum jak

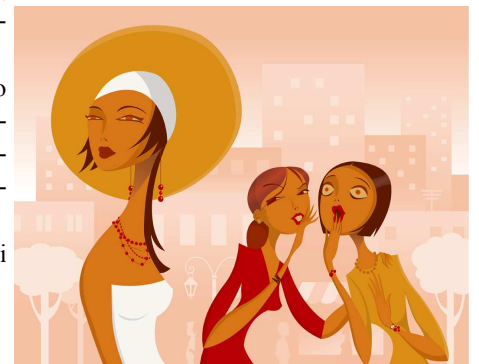
zwykle „szaleje”. Prętnie przygotowują się do prezentacji swoich projektów. Coraz więcej z nich wychodzi na zewnątrz, próbują się opalić na czekoladkę! Ktoś z nich ukrywa mroczną tajemnicę.... Z Facebooka wiemy, że Klau-dia jest w stałym związku.

Za III gimnazjum już egzaminy. Były trudne i wymagające myślenia. Teraz przygotowują się do składania

podają do szkół średnich, chyba, że niektórzy wolą zostać w gimnazjum...

To by było na tyle! W następnym numerze szykujcie się na więcej goryących ploteczek!

Paparazzi

Biblioteka Zespołu Szkół
w Łączkach Kucharskich
39-106 Łączki Kucharskie 469

Tel.: 0172213790
E-mail: biblszkolna@interia.pl
<http://zslkucharskie.edupage.org>

Skład i wydanie: Biblioteka Zespołu Szkół w Łączkach Kucharskich

Zespół redakcyjny:

Paulina Góral, Martyna Zapał, Karolina Gorczyca, Anna Paško, Dominika Sochacka — kl. III gimn;

Karolina Roś, Maciek Kosiński, Asia Marć, Kamila Karaś, Monika Cierpiat — kl. II gimn.

Opiekunowie:

Lidia Nykiel, Monika Skiba, Agnieszka Marciniak

Cena 1 zł.

Październik 2009

- Wkrótce przyjdzie zima, trzeba się spieszyć, by zabezpieczyć budynek przed śniegiem;

Listopad – grudzień 2009

- Prace przeniesiono do wnętrza budynku – zamontowano okna wykonano również balustrady zabezpieczające schody i antresolę;

